

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 118/2023
23.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Лукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 269/18 од 25.08.2021. године и Вишег суда у Пироту Кж1 95/22 од 29.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Лукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 269/18 од 25.08.2021. године и Вишег суда у Пироту Кж1 95/22 од 29.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 269/18 од 25.08.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а окривљени ББ због кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (једног) месеца.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 7.000,00 динара и да ОЈТ у Пироту на име трошкова кривичног поступка солидарно исплате износ од 39.829,98 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде,

под претњом принудног извршења, док ће о трошковима кривичног поступка оштећених ВВ и ГГ, суд одлучити накнадно посебним решењем, а ови оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 95/22 од 29.11.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљених и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и донесе пресуду којом се оптужба према окривљеном одбија или окривљени ослобађа од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Наводима поднетог захтева браниоца окривљеног АА, истиче се да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је суд повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде, на тај начин што је измењен чињенични опис радње извршења кривичног дела окривљеног описан у оптужном акту, додавањем чињеница које не садржи оптужни акт. У том смислу бранилац у захтеву наводи да је у диспозитиву оптужног акта наведено да је окривљени „...отворио врата службеног возила и извукао оштећеног, а потом га левом руком ухватио око врата и десном песницом ударио у пределу лица...“, док је првостепеном пресудом, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, окривљени оглашен кривим јер је „ ... отворио врата службеног возила и извукао оштећеног, а потом га левом руком ударио око врата и десном песницом ударио у пределу лица...“.

Стоји чињеница да је првостепени суд изменио чињенични опис диспозитива оптужног акта, на начин како то у захтеву указује бранилац окривљеног. Међутим, по налажењу овог суда, на тај начин, суд није повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, имајући у виду да је и поред навођења радње окривљеног као „ударио око врата“ уместо „ухватио око врата“, која нема битно различито значење, чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног описа из оптужног акта, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе сва битна обележја кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву

из члана 137. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен.

При томе, бранилац окривљеног је ове наводе већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на другој страни пресуде Кж1 95/22 од 29.11.2022. године, у последњем ставу и на трећој страни (означеној 25/4) у првом ставу, изнео јасне и довољне разлоге, за свој закључак да првостепеном пресудом није прекорачена оптужба, које у свему као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац, истицањем повреде одредбе члана 68. ЗКП, указује да је окривљеном повређено право на одбрану, прикупљање доказа и предлагање доказа у своју корист указујући у вези са тим да током поступка нису испитани сведоци које је предложио окривљени иако је донето решење о њиховом испитивању, чиме по оцени овог суда бранилац указује и на повреду члана 395. ЗКП. У вези са овим, бранилац у преосталом делу захтева полемише са одредбама које се односе на почетак односно настављање одложеног главног претреса (члан 388. ЗКП), почетак припремног рочишта (члан 348. ЗКП) и предлагање доказа (члан 350. ЗКП). Како повреде наведених одредаба, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, Врховни касациони суд се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић